

Text filosofův - 3

Proč a v čem má smysl interpretace textu v jednom a ve druhém případě, vybíráme-li jen z uvedených možností? „Smysl“ není nic, co lze plně objektivovat, zpředmětnit, prostě položit „před“ sebe jako něco v úplnosti daného. Smysl vždycky vede od toho, čemu smysl (i právem) připisujeme, dál, k něčemu, co teprve má přijít, co se teprve má objevit, k čemu se teprve musíme usilovně dostávat – totiž co ukazuje k tomu, co „má být“ provedeno, čeho má být dosaženo (nebo aspoň dosahováno). Pokud si právě toto uvědomíme, musíme vidět každé úsilí, které končí tím, že porozumí textu jako tomu, co už jednou bylo vysloveno a řečeno (napsáno), jako podmíněný a de facto provizorní. Cílem je dospět ne pouze k porozumění tomu, jak to autor textu mínil a jak to myslil (a chtěl vyjádřit, ať už se mu to zdařilo lépe či méně uspokojivě), nýbrž přes toto prozatímní porozumění se přece musíme dostat až k tomu, čím se autor interpretovaného textu nechal inspirovat, oslovit, čím se nechal přitáhnout nebo lépe: vyprovokovat k vlastnímu přemýšlení, k vykonání kousku vlastní cesty k porozumění celkovému, tedy k vylepšení a znovuuustavení svých vlastních filosofických pozic či východisek.

(Písek, 150831-3.)